

o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254).

§ 2. 1. W szkołach mogą być zatrudniani nauczyciele nie będący obywatelami polskimi wtedy, gdy taka potrzeba wynika z organizacji nauczania w szkole, przede wszystkim jednak na stanowiskach nauczycieli języków obcych.

2. Stosunek pracy z nauczycielami, o których mowa w ust. 1, nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 53, poz. 252 i Nr 54, poz. 254).

3. Do nauczycieli, z którymi został zawarty stosunek pracy, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Karty

Nauczyciela odnoszące się do nauczycieli zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, chyba że postanowienia umów międzynarodowych stanowią inaczej.

§ 3. Zatrudnienie w szkole nauczyciela nie będącego obywatelem polskim wymaga zgody organu prowadzącego tę szkołę.

§ 4. Przy zatrudnianiu nauczycieli nie będących obywatelami polskimi organ wyrażający zgodę na ich zatrudnienie może odstąpić od wymogów kwalifikacyjnych, określonych w przepisach o kwalifikacjach nauczycieli — w zakresie wykształcenia i przygotowania pedagogicznego — tylko wtedy, gdy taka potrzeba wynika z organizacji nauczania w szkole.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *Z. Flisowski*

433

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 15 października 1992 r.

w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia egzaminatorów.

Na podstawie art. 84 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Od osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami pobiera się opłatę za sprawdzenie teoretycznych i praktycznych kwalifikacji, zwaną dalej „opłatą egzaminacyjną”, w wysokości:

- 1) 270.000 zł — przy kategorii A prawa jazdy,
- 2) 300.000 zł — przy kategorii T lub M prawa jazdy,
- 3) 360.000 zł — przy kategorii B prawa jazdy,
- 4) 410.000 zł — przy kategorii C, D lub trolejbusowej prawa jazdy,
- 5) 430.000 zł — przy kategorii E prawa jazdy,
- 6) 350.000 zł — przy pozwoleniu na prowadzenie tramwaju,
- 7) 50.000 zł — przy karcie motorowerowej lub woźnicy,
- 8) 40.000 zł — przy karcie rowerowej.

2. W razie częściowego sprawdzania kwalifikacji, opłata egzaminacyjna wynosi 20% za egzamin teoretyczny i 80% za egzamin praktyczny opłaty określonej w ust. 1.

3. Opłaty egzaminacyjne w wysokości połowy kwot określonych w ust. 1 i 2 pobiera się od:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu opieki

zdrowotnej, upoważnionego do prowadzenia badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców, mogą kierować pojazdem,

- 3) inwalidów wojennych i wojskowych,
- 4) dzieci do lat 14 ubiegających się o kartę rowerową, — jeżeli jazda egzaminacyjna odbywa się pojazdem osób wymienionych w pkt 1—3 przystosowanym do rodzaju ich inwalidztwa lub rowerem osób wymienionych w pkt 4.

§ 2. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji osoby ubiegającej się o uprawnienie do kierowania pojazdami egzaminatorowi, z zastrzeżeniem ust. 3, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 35.000 zł — przy kategorii A, T lub M prawa jazdy,
- 2) 45.000 zł — przy kategorii B prawa jazdy,
- 3) 50.000 zł — przy kategorii C, D lub trolejbusowej prawa jazdy,
- 4) 55.000 zł — przy kategorii E prawa jazdy,
- 5) 45.000 zł — przy pozwoleniu na prowadzenie tramwaju,
- 6) 15.000 zł — przy karcie motorowerowej lub woźnicy,
- 7) 10.000 zł — przy karcie rowerowej.

2. W razie częściowego sprawdzania kwalifikacji, do wynagrodzenia egzaminatora stosuje się odpowiednio przepis § 1 ust. 2, z tym że jeżeli egzamin teoretyczny zamiast w formie pisemnego testu jest przeprowadzony w formie ustnej, to wynagrodzenie egzaminatora zwiększa się o 100%.

3. Wynagrodzenie nie przysługuje egzaminatorowi, jeżeli naruszy on określone odrębnymi przepisami zasady lub warunki egzaminowania, powodując przerwanie lub unieważnienie egzaminu.

4. Egzaminatorowi zatrudnionemu przez wojewodę w ramach stosunku pracy przysługuje wynagrodzenie wyłącznie za egzaminy przeprowadzone poza godzinami wynikającymi z rozkładu czasu pracy.

§ 3. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 oraz § 2 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie sprawdzania kwalifikacji osób pozbawionych uprawnień do kierowania pojazdami na okres

dłuższy niż rok lub skierowanych na egzamin przez uprawniony organ.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 1990 r. w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia egzaminatorów (Dz. U. Nr 22, poz. 137 oraz z 1991 r. Nr 5, poz. 22 i Nr 83, poz. 378).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *Z. Jaworski*

434

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 7 listopada 1992 r.

w sprawie określenia wzoru listy załogi statku oraz sposobu jej wystawiania i dokonywania w niej wpisów.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór listy załogi statku, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Listę załogi statku wystawia się na każdą podróż morską statku.

2. Nie wystawia się nowej listy załogi statku na następną lub kolejne podróże morskie statku, jeżeli żaden z wpisów dokonanych na liście wystawionej na poprzednią lub wcześniejszą podróż nie wymaga zmiany.

§ 3. 1. Wystawienie listy załogi statku polega na wypełnieniu jej strony tytułowej oraz dokonaniu wpisów dotyczących wszystkich pracowników rozpoczynających pracę na tym statku, a także adnotacji o treści: „na tym liście zamknięto”.

2. Listę załogi statku może wystawić tylko osoba imieniem do tego upoważniona przez armatora lub kapitan tego statku. Osoby te potwierdzają wystawienie listy własnoręcznym podpisem opatrzonym datą pod adnotacją zamykającą listę.

3. Listę załogi statku wystawia się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przechowywany jest na statku, a drugi pozostaje w aktach urzędu morskiego. Egzemplarz

listy załogi przechowywany na statku powinien być dostępny dla każdego pracownika wpisanego na tę listę.

§ 4. 1. Wpisów należy dokonywać starannie, pismem czytelnym, bez używania skrótów. Wyrazów wpisanych nie wolno przerabiać lub czynić nieczytelnymi.

2. Omyłki prostuje się przez skreślenie błędnego wyrazu w sposób pozwalający na odczytanie pierwotnego tekstu i wpisanie prawidłowego wyrazu.

3. Po zamknięciu listy załogi statku:

- 1) każdego następnego wpisu dokonuje się pod adnotacją zamykającą listę, chyba że chodzi o wpis polegający na skreśleniu pracownika z listy,
- 2) każdy wpis powinien być potwierdzony własnoręcznym podpisem kapitana statku i opatrzony datą,
- 3) wpisów dotyczących nowo zatrudnionych pracowników dokonuje się w kolejności ich zatrudnienia na statku.

§ 5. 1. Zmiany wpisu w liście załogi statku dokonuje się, jeżeli zmieniła się jego podstawa.

2. Zmiany wpisu dokonuje się jako nowy wpis i zamieszcza go poniżej wpisu ostatecznego, pod adnotacją zamykającą listę.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *Z. Jaworski*